

[Fisker.]

tiergruppen, er dem, der trænger stærkest til Skattelettelse, der rammer den mest retfærdigt. Det er en Opfattelse, som er ganske i Strid med vor, og jeg vil gerne overfor det ærede Medlem udtale, at jeg tror, han langt inde i sit eget Parti ude paa Landet vil møde nogen Tvivl om, at det er overensstemmende med Venstres gamle Opfattelse paa dette Omraade.

Jeg skal saa sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som udtalte sin Tvivl om de Tal, jeg her havde fremført til Belysning af Lovforslagets Virkninger, at jeg har dem fra en jydsk Skatteraadformand, og jeg er villig til fra en anden Plads end denne at opgive det ærede Medlem hans Navn; det ærede Medlem kan for øvrigt hos Formanden i Skatteraadet i sin egen Valgkreds faa ganske tilsvarende Oplysninger. Jeg maa indrømme, at det jo ogsaa er overraskende, at man virkelig kan naa saa højt op i Afkastningsprocenten, de faar ganske vist ogsaa kun en mindre Fordel af Loven. Jeg tror, at det er stik imod Hensigten med denne Lov, og det er Bevis for, at den trænger i højeste Grad til Forandring. Nu har det ærede Medlem Hr. N. Neergaard og hans Parti stillet Ændringsforslag gaaende ud paa at fjerne Muligheden for Lettelse for de Formuer, der giver den højeste Afkastning, men jeg er enig med Ministeren i, at man ikke kan komme og sige, at 5 pCt. er en normal Afkastning, naar en Mængde Kapitaler Landet over forrentes betydelig lavere.

Hvis der havde været Mulighed for at opnaa Forhandling med det ærede Medlems Parti om en anden Affattelse af Erhvervenes Forslag, som det blev udtalt af det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, maa jeg mene, at der ikke paa Forhaand fra vor Side var afvist Forhandling herom. Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen sagde for øvrigt, at han beklagede, at man ikke havde faaet Forlig paa den Sag, men Muligheden for Forhandling var afvist fra Flertallets Side fra første Færd. Dette er en Udtalelse, der ikke holder Stik. Der har aldrig nogen Sinde for os foreligget Tilbud gaaende ud paa samtidig at begrænse Muligheden for, at Kapitaler med en høj Procent i Afkastning kan nyde godt af Loven og i Statskassen at inddrage en større eller mindre Del af den Lettelse, der her er givet Formueejerne. Naar det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, som vi andre, beklager, at Venstre ikke har villet gaa ind i et Arbejde paa at ophæve en

skadelig Lov, muligvis ved Indrømmelser fra begge Sider, haaber jeg, at det ærede Medlem har saa megen Indflydelse i sit Parti, at han vil kunne faa Lejlighed til, inden Lovforslagets endelige Behandling, at gøre sin Indflydelse gældende paa de Steder, hvor det er nødvendigt, for at der kan skabes Mulighed for en virkelig Forhandling andetsteds.

Korsgaard: Jeg gentager, jeg tillader mig at paastaa, at det ærede Medlem Hr. Fiskers Udregninger maa være forkerte. Hvis det ærede Medlem vil tage sin Skatteskala og se efter, hvad en Formue paa 50 000 Kr. skal svare i Formueskat, vil han finde, at det bliver 95 Kr., naar han nu faar en Skattelettelse paa denne Formue, maa den paagældendes Indkomstskat ikke overstige 63 Kr.; halvanden Gang 63 er paa det nærmeste 95. Hvis det ærede Medlem Hr. Fisker igen vil se paa sin Skala og se efter, hvad en Indtægtsskat paa 63 Kr. svarer til i Indkomst, vil han hurtigt kunne regne ud, at det bliver 3 000 og ca. 200 Kr., og 3 200 Kr. er som bekendt en ca. 7 pCt. af 50 000 Kr. Det er Grænsen, saa det er forkert, hvad det ærede Medlem Hr. Fisker har ladet sig fortælle, det vil jeg indtil videre tillade mig at paastaa; om man har regnet det saadan ud i en eller anden Skattekreds, er en Sag for sig, men det er jo ikke afgørende; det afgørende er, hvad Loven siger, og jeg vil paastaa, at den siger ikke det, som det ærede Medlem Hr. Fisker ved Eksempler har villet belyse.

I øvrigt er der ikke nogen stærk Grund til at diskutere med de radikale Partier, idet deres og det konservative Folkepartis Opfattelse af direkte Beskatning er i saa høj Grad væsensforskellige, og det er efter min Opfattelse heller ikke nyttigt at diskutere med den højtærede Finansminister, som synes at have den Teori, at i daarligere Tider skal man beskatte højt, fordi man med de Penge, man derved faar, kan hjælpe dem, det paa en vis Maade ogsaa i høj Grad gaar ud over derved, at de bliver arbejdsløse. En Nationaløkonomi, der er bygget paa den Læresætning, tror jeg ganske vist ikke bliver til Velstand for Samfundet, den fører til Nivellering, det vil sige Nivellering i den Forstand, at alle efterhaanden ingenting har. Det er efter min Mening ikke en lykkelig Tilstand for et Samfund, men man kan have den Teori, og jeg forstaar, at den Teori har Finansministeren, og for saa vidt er der jo intet herved at gøre.